

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 16. Remedia contra iram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

in vultibus vna nocte natos? quot cicatrices numeramus? Quod & inter eos ipsos socios sodalesque contingit, qui fratres, qui vna esse anima videntur. Quidam etiam nulla re lacestii irascuntur. Cœlius senator iracundissimus ille mortaliū, clienti suo in omnibus sibi consentienti, atque omnia confitenti irascens exclamavit: Dic aliquid contra, ut simus duo. Durum caput qualiter tulisset iniurias, qui obsequium non ferebat? Nonnulli ipsa hilaritate offenduntur. Quarunt caussas, singunt iniurias. Ioco lusit, inter bibendum, Euryalus, & exemplo illi in faciem volavit cantharus. ibi amicitiae characterem impres- sit. Pudet, altero die, sobrios caussam fateri; erubescunt dicere, se heri ab ira fuisse dementatos, malunt se à vino victos accusare; & aiunt, se ebrios, in tenebris, cecidisse per scalas, aut murum, per imprudentiam, vehementius osculatos esse. O miser, dic veritatem, non tu murum, sed te cantharus à combibone insano in faciem mis- fuis basiauit; sed vitrum intra dentes contritum osculo te hoc, & his genarum rimis & sulcis decoravit. Hoc fateri erubescis, quia ipse non audes te, ac percussorem tuum, de tam insano furore con- temtibilem futurum, maculare. Sed hæc leuiora sunt; ad contu- melias, ad cultros & pugiones, ad lethales plagas, ad venena, ad proprias neces, ad æternos ignes venitur, per iram, è vultu, verbo, vel re vilissima exortam. Quod ipsum est magnum insanæ argu- mentum. Ut enim non nisi stulti atque insani seipso solent verbe- rare; ita in seipsum nemo vel pharmacis, vel laqueo, vel ense sævit, nisi qui, præ ira, de potestate mentis exiuit, & homo esse desit, in- bestiam affectu immoderato mutatus. Qui autem seipsum in per- petuos Acherontis cruciatus, per iram, coniicit, quem magis pu- nit, se, an eum, quem percutit? Et si vel maximè corpus alterius occidit, numquid sibi magis nocet, quem mittit in gehennā? Non- ne hoc est esse furiosum?

Nihil æquè profuit iratis, quām agnoscere, nihil inter insa- num & iratum esse. Quanquam etiam magnum iræ remedium est dilatio, ut primum eius feruor relanguescat, & caligo, quæ mentem premit, aut decidat, aut minus densa sit. Sic iram pressit Dauid im- petumque verborum silentio frænauit. Hinc de se dicere audet: *Turbatus sum, & non sum locutus.* Architas Tarentinus cùm in agro comperisset, quosdam è famulis admisisse quiddam indignum, sen- tiens

XVI.
REMEDIA
CONTA IRAM,

Psalm, 4. 3.

Cic. lib. 4. tiens se commotiorem in illos, nihil quidem tum fecit, tantum abi-
Tusc. q. q. & ens: *Fortunati, inquit, estis, quod irascor vobis.* Socrates iratus filio
S. Ambros. aliquid delinquenti, nihil aliud dixit, quam: *Ipse te coerce;* & seruo
I. i. offic. c. 21. delinquenti; *caderem te, nisi irascerer.* Quod ab illo & Plato didicit,
Laert. in vit. Socrat.
Valer. Max. qui famulo iratus, itidem dixit: *Loris te caderem, ni iratus essem:* &
lib. 4 cap. 1. alia vice, serum castigare parans, interuenienti Xenocrati, *Fla-
gella hunc puerum,* inquit, *nam ipse sum iratus.* Hoc Ethnici didice-
Laert. lib. 3. runt, fecerunt, docuerunt. Turpe est, si idem facere nimis sibi gra-
Plurarch. in
Vit. Augusti. ue judicent Christiani. Athenodoro, ob senectutem, flagitanti, si-
bi ut liceret redire domum, Augustus concessit. At cum ille Cæsa-
ri dixisset: *Vale* (volens aliquod Philosopho dignum monumentum,
apud illum, relinquere) adiecit: *Cesar, cum iratus fueris, ne quid di-
xeris fecerisue, prius quam Gracarum litterarum XXIV. nomina, apud
te recensueris.* Cæsar, ob hoc dictum, Philosophi dexteram ample-
xus: *Aduac,* inquit, *te praesente mihi opus est.* Tales monitores ame-
mus, &c, cum non esse in vindictam præcipites iubemur, ne ob hoc
ipsum, in monentem, irati vindicare nos cogitemus: iuxta illud:
Iac. I. 19. *Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, &
tardus ad iram.* Sic irascemur non peccantes. Sin iram sinamus
Matth. 5. 22. semper in ianuis excubare, & molossi instar allatrare, la-
Iac. I. 20. cerare quosuis; in illud incidemus: *omnis, qui irascitur fratri suo,
reus erit iudicio.* *Ira enim viri iustitiam Dei non operatur.* Hinc D.
Ambrosius ab Imp. Theodosio præcipiti ira in Thessalonicenses
Ioan Coste- acto, ac iam pœnitente legem condi voluit, ut, si qui ob maleficium
rius in vit. S. Ambrosij. Cæsaris editio iuberentur occidi, id non nisi post trigesimum diem
fieret; ut interea temporis maturo sedatoq; animo, ac rebus omni-
bus rationis libra perpensis, aut parcendum esse videretur, aut vin-
dicandum. Idem, apud Poëtam parens

Statius lib. 8.
Theb.

Ille monet, ne frana animo permitte calenti.

*Das pacium, tenuemq; moram: male cuncta ministrat
Impetus: hoc oro munus concede parenti.*

PARS